

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шваб. 143.322.
Адреса для телеграм:
— „Діло“, Львів. —
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 500 зол.
За границюю:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словацкій 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 шл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Комісарщина.

Львів, 26. липня 1929.

Навнимі і — так сказатиб — нормальним явищем сучасного польського режиму є комісарщина. Панує вона або загортає під свої „опікувчі“ крила все і несе, де ще не всадовилися крила розпаношеної „санациї“. Очевидячки, не нинішні посідачі влади і їхні агенти в „вишківках“ алошасної комісарщини. Їхніми вчителями були всеполюки і пастівці та ті цілком літими терпіли такий стан *ex lex*, себто песесиві.

Чи треба пригадувати ті часи, як спущена з кринонів „красова“ енцикла на спілку з „мало-польськими“ песіями типу Гавиєра з якоюсь безумною насолодою нищила галицьке самоврядування: сільське й міське (громадське), пошове й краєве. Нищено його тільки тому, що воно було або в руках українців (сільське), або українці мали в ньому вплив чи просто тільки могли як обсерватори приглядатися господарці суспільним майном. Хвиля комісарщини, яка у висліді довела до нечуваного підірвання громадського майна в користь польських аграрно-націоналістичних цілей (будова косярників, вивізування новостворених латино-польських перефій, будова льодових домів (т. і.), не находила спротиву в нинішніх опозиціоністів.

Санација, прийшовши до влади, тільки удосконала й поширила методи своїх попередників, приноворюючи їх усе не тільки до української національної території в користь пануючої польської меншости, але застоювала їх до території всієї сучасної Польщі, до всіх вишів і вілків самоврядування в користь одного табору, в користь штучно зліпленої проурядової партії. Аж тоді, коли комісарська ярмо, перекинувшись із загального самоврядування на професійно об'єднане, придало своїм вантажем вчорашніх батьків або тихих невізників комісарщини, — аж тоді повстав крик. Чи не пригадує він мурманської етики про те, що добре в вирости чужу шівку, але погано втратити свою. Отже добре, гарно й корисно було, коли українців витискали із самоврядування, коли в українських громадах правила по своїй вродібі криво-пастівські агенти або аземоралізовані типи, але коєсько, коли ці суспільні самоврядування витискають песесивів.

Розріст комісарщини все більше обходить типор каси хорих, які здебільшого є в руках песесивів. Мін. Пристор з „групи полковників“ просто докладає чудес хоробрости, насаджуючи комісарщину в установах соціального забезпечення. В короткому часі мін. Пристор розповсюдив 12 кас хорих, у тому чотири на території Галичини а саме: у Львові, в Дрогобичі, в Бориславі і в Нагірній. Очевидячки, на тому не скінчилися плодотворна діяльність мін. Пристора. На це сподіваються в-тижневих „професійних“ курсів для продукції кандидатів на комісарів кас хорих.

Серед розв'язаних управ кас хорих пахотяться й упрва львівської каси хорих, найстаршої установи соціального забезпечення на території сучасної Польщі. Не лише найстаршої, але й найадаптивнішої, установи з великою і світлою традицією своєї корисної діяльності, не втрачаючи на зяки недовіряння. Зайвим було би говорити про мотиви розв'язання. Не всіди вони однакові. Вони мінюються відповідно до львівських відносин і є незвичайно пошукані, бо рішеннями є не писані мотиви, а жагує багання захопити ці установи в свої руки, щоб з одного боку пристроїти своїх адгерентів, а з другого підготувати грунт до етатистичних „реформ“. Що це аначить, ми вже знаємо, бачучи прекрасний розвиток поштового, поведільського й краєвого самоврядування. Знаємо теж, як відбулася фактична ліквідація „Дістра“ — як огнено-обезпеченої установи.

До львівської каси хорих, до якої упрви ми маємо свої претенсії і за нехтування української

мови, і за вищення в ній під песесивським проподом національної нетерпимости, перед роком відбулися вибори. Тоді також українським забезпеченням вперше довелося хоч частинно вибрати своїх представників до Ради каси хорих. Розвиток львівської каси хорих відбувався нормальним шляхом, розбудова її поодинокими лікувальними установами постійно поступала вперед. Численні амбулаторії, лікувальні, а особливо будова величавої санаторії — це досягнення львівської каси хорих в останніх літах. Можна було сподіватися, що справа української мови найде небавом свою позитивну розв'язку. І саме в розгарті праці приходить розв'язання нововибраної, свіжоумандатованої Ради. Проурядові часописи шикуються найти мотиви для цієї акції уряду. Але безуспішно. Повалених, річєвих мотивів, які оправдували такий рішучий крок мін. Пристора, немає. І не річєві мотиви тут грають роль, а чисто політичні. В це аматання усувати з цих великих установ суспільного забезпечення, що обслунують мільйони обезпечених, впливи своїх політичних противників. Це є головний і єдиний мотив.

Розводичи комісарщину в касах хорих, санација мав не тільки переходові цілі. Як пише краківський „Час“

„Велика ліквідація“.

(Від нашого кореспондента.)

Берлін, 17. липня 1929.

II.

Коли розглядати проблему ліквідації війни на тіснішому європейському ґрунті, то в почайрній боротьбі великих держав за форму цієї ліквідації і випливаючий з неї новий політичний уклад Європи, ще виразніше і рівночасно найвище є положення французів. І це можна сказати вже на самому початку: французьке положення є настільки гурдне, що можна сміло говорити про справжню кризу французької політичної думки. Та криза випливає з дисгармонії поміж тим, що вони хочуть і тим, що мусять. У Парижі здають собі цілком точно справу, що політичний стан Європи, втворений наслідком першої „мири“, замість розвитку в напрямку загального замирення, приніс разже розвиток у напрямку нових воєн, і що того рода стану на постійно не можна атримати. Це — примус. Тимчасом існуючий політичний стан Європи є найбільше безпосереднім втвором французьких рук, є здійсненням запевнень ідеї французької політики, яка завжди змагала до досягнення політичної супрематії над цілою Європою. Таким чином ідея ліквідації війни приходить до позитивного ідею ліквідації війни європейського французького панування. Становище французів ускладнюється ще й тим, що оту велику ліквідацію, яка є по суті практичним запереченням панікарізму, має проводити в життя викраз чоловік, що ту невисловлену систему вибудував, отже сам — Поанкарє. Нині Франція стоїть на розпутьті і мусить — або справді піти по лінії ліквідації версальщини і рятунку Європи від остаточного політичного занепаду, або далі Европодити політику французької супрематії над Європою. Розвиток подій показує, що французи вибрали ту другу дорогу. Вони здають собі з цього справу, що системи панікарізму в цілості атримати не вдасться. А проте, в нинішній часоді рішучої години, Поанкарє живе всіх засобів, щоб в новий уклад Європи ввести якнайбільше елементів своєї старої системи. Він з цілою питомою йому впертістю робить все можливе, щоб майбутній уклад Європи якнайбільше наблизити до своєї концепції. І тільки з цієї перспективи можна як слід зрозуміти останній, на перший погляд доволі хаотичний хід французької політики.

Лише легкодух не думає про завтра.

Розумна людина забезпечує свою і своїх близьких будучність тим, що складає свої ошадности в

Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“

Львів, вул. Руська ч. 20.

„уряд підготував закон про обезпечення (спілення) всіх суспільних обезпечень. Теперішня акція уряду має на меті обезпечити той новий закон“.

Ось воно як! А як відбувається те „спілення“, ми вже бачили передтем от хоби на справі Краєвого Банку. Те „спілення“ має на меті поштом 40-літнього дорібку галицьких кас хорих, а особливо найбагатшої львівської, коштом літголітніх вкладів нашого робітництва, виникувати новоповсталі і незасоби каси хорих б. Конгресівки. Ясно, що те „спілення“ введе налиці самоврядний чинник, вплив на господарку своєї грошем ділової обезпечення.

І тому проти комісарщини в касах хорих ми протестуємо як демократи, як оборонці всякого самоврядування, всякої самодіяльності громадянства. І тим ми ріжнимось від тих, що перед кількома літами допомагали нищити в Галичині громадське самоврядування.

Велика ліквідація може бути справді успішною лише тоді, коли вона базується на обстоюванні готовності до порозуміння і компромісу. Це відноситься таксамо до політичної як і економічної сторінки питання. Про якунебудь справжню ліквідацію і взаємне замирення не може бути мови так довго, як довго тільки одна сторона є обов'язана нести всі економічні наслідки великої війни, отже в даному випадку Німеччина. Львівська інтерпретація ідеї ліквідації вимагала би від французів готовності також зі свого боку понести деякі жертви ради європейського замирення. Приймаючи на себе фінансовий репараційний компроміс, німці взяли на себе просто непосильний тигар, яким в дійсності вирішують таксамо французькі репараційні претенсії, як теж французькі міжальянтські боргові зобов'язання. Але Поанкарє залежить на чому іншому. Він завісид дивився на репараційну справу як на засіб, яким можна економічно пригнічувати й обезсилювати німців. Таксамісько він дивився на цю справу у нині. І як він розуміє велику ліквідацію в її фінансовій і політичній площині, показують найкраще останні французькі політичні події.

На 1. серпня 1929 р. припадає останній термін французької ратифікації франко-американського договору в справі сплати французьких воєнних боргів в Америці. Цей договір закладено 29. квітня 1926 р. у Вашингтоні поміж американським секретарем фінансів А. Меллоном і французьким послом в Америці Адрі Беранже. Договір поділяв французький борг в Америці на дві частини: довг політичний, отже суму американських грошових позичок, укладених Францією підчас війни, усього понад 3 і пів мільярда доларів, платних до 1987 р., та довг торговельний, на суму 407 мільярдів. Цей другий, торговельний довг, походить із того, що французи закупили після закінчення війни в Америці їхні військові й харчові припаси, які американці залишили в Європі, пропстаючи знова за океан. Договір передбачував, що в цьому випадку, коли би він не був ратифікований французами до 1. серпня 1929 р., французи мусять повернути Америці 1. серпня 1929 р. цілий довг, себто 407 мільярдів доларів — 10 мільярдів франків — зраміліонів доларів — понад три роки зводилися з ратифікацією, аж покиди було — далі. Підходить 1. серпня 1929 р. і вони мусять або платити, або ратифікувати. І поміжні спротиву французької опозиції, поміжні всіх тигарів, що їх цей довг на французів накладе. Поанкарє хоче цей договір

де „періви“, „несправедливі“ і „упокорюючі“ між договорів про англійські й інші концесії в Шангаї.

А з другого боку радянським республікам — дарма, що вони відмовляються платити царські позички — ані не сниться зрікатися заляганого капіталу, унаслідок якого після царської Росії. Це не парадокс, а життєва вимога, тверда і неминуча, яка ні трохи не журиться претенсіями теоретичної логіки.

Подібно зрештою, як і українська нація, відкладаючи тягарі, навантажені на ній російським

царством, не хоче й не може зріктися того територіального і колоніального стану посідання, який припав їй внаслідок після пропавшого царства і царського імперіалізму на Далекому Сході, на Зеленому Кліні, здовж сибірської залізничної і — в значній частині — дякуючи саме цьому залізничному шляху.

Таким чином український громадянин, роздумуючи про теперішній манджурський спір, може не без резону собі сказати, що в певній мірі там також *nostra res agitur*.

В. П.

„Вчитися, чи правди шукати?“

(Докінчення)

Бурхливі події сучасного церковно-громадського життя не могли не відбитися і на студентів. Мільйонна частина його тодішньої політичної мітронполії і підтримувала її, але більшість юнаків не загубила ще адоративної думки. Мітронполія держалася того погляду, що лісонанс у житті студентів вноситься тільки опозиційні українські елементи. На ділі воно зовсім не так: розбіжність студентів на опортуністів і опозиційних стався понад національними розходженнями, так, що серед противників синодально-копелісторського ладу й оборонців правдивої соборності, знайшлися не тільки українці, але й багато росіян, котрі у цьому відношенні солідаризувалися з позицією російської газети „За Свободу“.

Ще у 1926 р. українці-академики зложили мітронполітні прохання про затвердження українського проповідницького гуртка. М. Діонісій, як завжди, довго водив, не даючи виразної відповіді, доки нарешті не затвердив проповідницького гуртка... російського, ініціатива якого подала значно пізніше, — а тоді заявив, що до нього можуть належати і українці (!), бо нашо, мовляв, аж два гуртки проповідників.

Звернувшись академіки до мітронполіти в проханнях про дозвіл їм відправити що другу залізку в церкві інтернату Службу Божу українською мовою, щоб заздалегідь приготувати себе, як пастирів, до протреб людності, серед котрої цей рух на Волині пречиняє зростає не вважалося на деякі репресії. М. Діонісій спочатку відмовляв, а потім визначив для української відправи чергу серед будня, але дуже скоро повернувся знову так, що ці українські відправи зліквідовано.

На вістку про скликання в Луцьку Українського Церковного З'їзду академіки-українці вислали на цей з'їзд привітну депешу. Доніславське троє, м. Діонісій прозвав їх відступниками від церкви, хулилами св. Духа і т. п. (— і що це за манера кожного не-однодумця прозивати хулителем св. Духа? — а саме ж і св. Духові гурло було би приноворитися до англійської і англійської політики митр. Діонісія...) Врешті доручено Св. зробити слідство для викриття авторів тої

депеші. Почалися звичайні залякування, намолуння і т. д., аби студенти поїхали суваши колективну залізку, що депеші не посилали і не співчували їй Луцького З'їзду. Скінчилося на тому, що тріох академіків старших курсів, котрим терпів увірвався од тих усіх інтриг, назвали отверто, що це їхня справа і що так їм диктувало зробити їхні сумління. До них прилучився ще четвертий, котрий фактично депеші не посилав, але, обурений таким „свідомим“, освідчив, що брав також участь з трьома попередніми. Всіх чотирьох вигнали з інтернату. Одночасно студ. Н. Гаскельнич, який готовився вразити монашій чин, заявив, що він про депешу нічого не знав, але рішучо відмовляється підписати заяву з осудженням Луцького З'їзду. Наслідком цього мітронполіт відмовив вислати його в монахи і також позбавив стипендії.

Дуже характерні для порядків, пануючих загальні у варшавській мітронполії і на „студіум“, що жалюмо з цих академіків, звільнених з інтернату за приватним Луцького З'їзду, не „казано його ємні! Після літніх ферій вони дістали тільки відомлення „*ze celem kontynuowania studiów teologicznych w 1927—28 roku akademickim, zechce Pan zamieszkać prywatnie w Warszawie z powodu braku miejsca w Internacie Studium Teologii Prawosławnej*“ (повідомлення Управління інтернату з дня 4. жовтня 1927 р. ч. 568). Зате рік пізніше, коли мітронполіт підписав умову про замирення з організаторами Луцького З'їзду та засів з цими королівськими разом з Митр. Раді, звільнених академіків не тільки не прийнято знову до інтернату, але вже й указано їм іншу причину: „*ponieważ Pan, będąc wychowankiem Internatu, skompromitował się depeszą nadaną w imieniu jakoby studentów teologii pod adresem t. zw. „Cerkiewnego Zjazdu” w Łucku, i do chwili obecnej nie zechciał Pan zrehabilitować się przed J. E. Ks. Metropolitą, — przeto podanie Pana o przyjęcie do Internatu nie może być uwzględnione*“ (повідомлення Управління інтернату з дня 13. жовтня 1928 р. № 532).

Отже, хто тут більше „скомпромітований“, — чи академіки, що весь час твердо стояли на своїх переконаннях, мимо всяких репресій, — чи мітронполіт, що підчас боротьби з українськими

Д-р КУРОВЕЦЬ ІВАН виїжджає зі Львова 27-го липня — вертає 22-го серпня.

перковниками боявся аказати студентам правдиву причину свого гніву, і зважився зробити це швидко через рік, отже коли повернувся з українськими перковниками, котрих ті студенти привитали?...

На Зеленому Кліні 1928 р. українці академіки вирішили читати ранішні молитви в інтернатській церкві з українською мовою, постоївши російську мову молитов тільки для росіян і „тоже малоросів“. З наукового, церковно-історичного погляду студенти українці мали повну підставу попернути до української мови, що була на Україні здана і вийшла з ужитку тільки під натиском Москви за два останні століття. Однак студ. Коломийця зараз-же після першої проби інспектор Карловський не читав, як тільки хотів, погрозуючи гнівом Блаженнішого. Це було тим дивнішим, що офіційно першим мітронполіт благословив українську мову в церкві, слов. тексту, а навіть сам колись, у добу української конктерії, деякі виголоси робив на богослуженні з українською мовою. Все так академіки від свого права не відступили, і тепер щоденні молитви в інтернаті читають — російською російською мовою, а українці в українською. Однак довго ще інспектор старався боротися з цими дерусифікаційними спробами, і, не могучи збити академіків науковими аргументами, волевав з ними криком і грімах пласкувати.

Кінець-кінцем інтернатське життя докотилося до голосного скандалу. Студенти зложили цього року скаргу до Професорської Ради, підписавши більше ніж 80 академіками без різниці національності. Однак м. Діонісій Проф. Ради не збирав, а який старого способу, доручивши п. Кулакову погрозами й терором добитися, щоб студенти віддали свої підписи. Сміх студентів вигнано з інтернату. Підчас Різдвяних Свят послали їм телеграми, щоб вони негайно зійшли не тільки до інтернату, але й до Університету: тут уже і мітронполіт і Управа інтернату випали далеко поза межами своєї компетенції, бо виключення в інтернату ще зовсім не означає виключення з університету. Натурально, студенти всі сім (Кирилик, Скоропадський, Іменин, Суріаза, Лопухович, Кибалок і Пилипчук) по святах прийшли назад в інтернат і намагалися на письмі висвітлити причини такої нарі. Цього вже їм не хотіли зати, тільки почали грозити їм виключенням через поліцію, а коли й це не поділяло, закликав їх мітронполіт і попередив, що в разі дальшого непослуху добиватиметься звільнення їх з університету. Студенти мусили вибратися. Притулок їм аказався аж у помішканих... „Виголози“!...

Решту студентів тероризовано погрозами звільнення з посади їхніх батьків; жеміа академіків-утолющів в той-же час виготовила контр-меморіал з похвалою інтернату.

ІНЖ. СЕВЕРИН ПАСТЕРНАК.

Геологія Черча.

Відоме своїми мінеральними водами село Черче лежить на Опілі, 6 км. на північний захід від Рогатина. Розложилось вона на висоті 260 м. над поверхнею моря, в долині потоку, що пливе з правого боку до Гнилої Ліни. Долина є коротка, спрямована від заходу на схід, а дальше загнута на південний схід і похвита в широкую долину Гнилої Ліни. Горби, що її оточують, доходять до 340 м. висоти, мають на загал загідно похилений збоч, а подекуди показують сліди підземних печер і красної долини.

Найстарша скела, яка виходить на денне світло в околиці Черча, то сеновська опока, себто горішня крейда. Що є під сеном — не відомо, бо крейдова формація залягає тут більше як 100-метровою грубою верствою, якої ані ріки не встигли перетяти, ані сеновщина не перебила до споду. Можна лише догадуватися на основі відбиток в дальній частині Поділля, що під крейдою налягує тут юрські або девонські осадки.

На опці лежать міоценовські осадки, припадаючи до середземноморського ступеня. З цих товщ, пісковаті верстви баранівські і піщано-глиняні, пісковаті верстви баранівські і піщано-глиняні, а на них верства дрібнокристалічних силіс (вадерівалово ошину). Над гіпсом є, звичайно, ще останки верств діатомових вапняків. Всі ці верстви були пізніше, після уступлення міоценовського моря, прикриті лесом, незначного потовку, а плоскі корити і виколоблені підручочні аж до крейдової підлоги. У виколобленні

долини уложилися з часом алювіальні осадки: іл, пісок, травертин і боровина, які в останній часі підлягають дальшим змінам і перекладанням з місця на місце. На наших очах зрівається потічок в силіс алювіальні осадки чимраз глибше, відкриває зеренце піску за зеренцем і переносить долі водою на нове місце.

Друга частина дощової води, та, що всякає в землю, легко переходить крізь перстун асу і дістається до гіпсу. В гіпсі натрапляє на дрібні цилінди, перетискається ними і поволі розширює їх, роздуваючи гіпс спершу злих: хемічно (одна частина гіпсу роздувається в 120 частях води при температурі 21° C), а в міру зросту підземних ходів навіть механічно, — обдуваючи та шліфуючи скалу. З часом печери доходять до таких розмірів, що тонкий стріп завалюється, а на поверхні постає лінійна долина. При цьому скала ще більше тріскає і стає ще легше приступною для води.

Зразки такого діяння води найдемо в каміноломах коло купельового заведення. В першій каміноломі верстви гіпсу поломані і понаклонювані під різними кутами. Трохи вище є ще великі цилінди, які мають вести до підземних озер, а на стіні одної розкопани діляно зонкучувані, виподкані водою доріжки. Коло того виділи круглий комок, який колись солоніла відлину водою. В сусідній каміноломі верстви є також поломані і понаклонювані.

Вся вода, яка перепливає через гіпс, набираючи з нього різних мінеральних складників, задержується пранілоподібно аж в баранівських верствах на непроникальній крейдовій підложі. По підложі спливає в напрямі долини і виходить назовні джерел з алювіальних чашків злож аній,

на які потічок зриває в алювії. Вода не всяка однакова. Найближче джерело, означене числом 1, дає значно більшого сірководня. На політрі сірководень окиснюється і виклучає дрібенькіх силіс, який називає воді жовто-зеленоклату краску. Із зжиганих тепер джерел жадне інше не має ані сліду сірководня. Зате інші складники є у всіх водах ті самі, а різниця показується лише у їх кількості.

Аналіза, переведена інж. хем. Кандяком, показала в першу чергу рад сірчаній, ошеса кулянів, а в меншій кількості окис, кулянів кулянів, азот і вод. При тім слід зазначити, що жадне не подібно ані сліду зазначення органічної матерії.

При порівнянні черчанських джерел із тими, які випливають на західних збочах Рогатча (Нежирів, Шкло і т. д.), показується велика подібність в геологічних відносинах. А саме:

- 1) В обох випадках маємо до діла з водою, яка набирає мінеральних складників із місцевих осадкових верств земної кори;
- 2) Як перші, так і другі джерела є залежні від осадків надерівалового огнива міоцену. В Черчі є то гіпс, в Рогатчі бігунічній ратинській вапняк, що заступають там місце гіпсу;
- 3) В підложі міоцену виступає крейдова формація;
- 4) Джерела випливають на границі між міоценом і крейдою.

Ось тільки можна сказати на основі вступного геологічного розслідування. Дальші геологічні та хемічні студії мають відновити на багато питань відносно різниці в хемічній складці вод, дальших режов і напрямку підземних струй

Д-р А. Річинський.

Спека, яку тепер переживаємо, це не
родні явище в другій половині липня. З почат
ком цього тижня здавалось, що спека вже
ослабне, бо Англія наїшлася буза в своїй
низького тиснення, яке доводить до наталях
бур і тиснення до охолодження температура
Однак на галицькій атмосфері відносно не
мав цей факт надзвичайного впливу. В бос
мав місцевостях треба рахуватися з перот
довим охолодженням, спричиненим бурями та
дощами, однак на основі метеорологічних
даних можна ствердити, що це
наближається кінець спеки. Все таки здасть
що спека вже перейшла свою кульмінаційну
точку.

Давніші спеки дозволяють вгадати дещо в творення літньої погоди. І так рр. 1852, 1865, 1883 та 1921 мали дуже тривалі спеки. Тремаки 15—18 днів. Лише 1911-ий рік був виключний щодо цього, бо того року занотували 29 днів страшиної спеки. В різних інших роках, як нпр. в 1869 і 1886 р., спека виступала в серпні і тривала також по 17 днів. У рр. 1883 і 1889 спеки були вчасніші, бо в 1889 р. спека наставала вже в травні, а в 1883 р. тривала від 20-го червня до 7-го липня.

З наведеного видно, що спека не зв'язана з якимсь ізгори означеним часом. Нераз спека була вже на весну або пізнім літом. Так було нпр. 1885 р., коли то спека тягнулася аж до вересня. Колиб ґрунтуватися на повищих досідах, то можемо рахувати на те, що ще будемо мати доволі гарячих днів.

Наслідком спеки було в останніх днях у Львові кілька випадків соннішого удару. Біди львів'яни мучаться непомірно, не маючи де скупатися. Всі відомі у Львові стави й казанки переповнені. Але та купіль — пожалуй Боже!

Наслідком спеки було у Варшаві 24. липня дев'ять випадків соннішого удару, з того два смерті. Стверджено, що за останні дні люди їздили мороженого більше на 200 прп. Денно видають у Варшаві на охолоджуючі напінки більше ніж пів мільона зол., з того на саме морожене 100 тисяч зол.

З Гавани прийшли вісти, що в місті забракло води наслідком спеки. Цю воду яка ще є, охороняє поліція. Мешканцям видають мінімальні кількості води.

Так чи інакше страдає тепер від спеки (як минулої зими від лютих морозів) більшість населення світа.

Буря.

В четвер, 26. липня по 6-й год. веч. навістилася Львів буря із аливом, грозами та дисканціями. Дисканції тривали не раз по кілька хвиля без перерви. Стемніла відразу наче вночі, а куряні анімалися під хмари. Вихор був такий сильний, що кирав дерева з корінням (нпр. на Цитаделі) та попервертав ліхтарі та телеграфічні стовпи. У Стрийськ парк у на Повиштовій площі хмари впади так низько, що майже доторкалися до прохажин. Буря лютувала дві години.

У багатьох місцях вода достала до шалі, а в інших до положених мешканців. Інтервеніювала вогнева сторожа. Дош падав до пізньої ночі. Сильний вихор повививав багато шиб. Багато телефонних проводів перерваних. У цегельних помишля вода тисячі цегол, що виставлені були для сушення.

У Пшоткові й околиці падав град величини вересового горішка, що виток збіже золіс. Вихор попервертав хати й будинки. В августівським повіті борівні знищені будинки, овочеві сади, парк. У Закопанім грім ударив у крамницю в теж. апарат, перейшов на двір і ударив у сусідній дім.

Буря лютувала також у Німеччині. Над прикордонним пристанком Най-Байтшен напроти Збонішина борівні залодили великі шкоди, 25 домів падли, колючі знищені. Кілька зал, бараків сила вихру відкинула на 100 м. далеко. В Тироль залодила буря великі шкоди та попервертала телефони. Шістьох туристів збили дисканці.

Кельогів пакт увійшов у життя.

У Білім Домі для 23. липня ввійшов святковий у життя Кельогів пакт. Останній ратифікаційний документ зложив 23. липня рано японський амбасадор. Загалом ратифікувало пакт 15 сигнатарів і 31 держав, які пізніше прилучилися до пакту.

Китайська амбасада кинула Москву.

Персонал китайської амбасад в Москві з шарою д'афер відіхав через Ленінград у Фінляндію. Перед виїздом шарою д'афер передав китайські справи німецькій амбасаді.

Відгомін нападу на пошту у Львові.

Присуд в справі Скіцького та Штокаля затверджений.

Чотирьох виконавців нападу на пошту у Львові при вуз. Галицькій, як відомо, наразі суд засудив, а щодо двох обвинувачених Скіцького та Штокаля наразі суд признав себе некомпетентним і переказав справу судові присяжних. Суд цей засудив обох по 4 роки в'язниці. Скіць-

кий та Штокаль висли відіхав до найв. суду. Для 26. липня найв. суд ціля розглянення справи затвердив присуд судові присяжних.

Комуністи хотіли світові війни.

З Парижа повідомляють, що розглядання документів, вивірених підчас ревізії в з'явалях комун. організацій, виявило, що організації ці діставали значні підмоги з Москви. Згідно з одержаними на 1. серпня виявленнями, комуністи мали викликати світову війну, а якої мала полатати раг. домашня війна. Комуністичні організації в Парижі й ін. містах наповили маніфестації в протестом проти переслідування комунізму. Поліція має приказ не допустити до ком. маніфестацій.

Радянсько - китайський конфлікт.

Китай звертається до Ліги Націй?

Льондонський „Таймс“ подає телеграму, що в Нанкіні відбулася нова конференція партійних провідників під проводом Чанг-Кай-Шека, яка видала таку заяву: „Національний уряд має далі дбати про те, щоб дійти до мирного порозуміння з радянським урядом у справі східно-китайської залізничної. Уряд має здержатися від усіх воєнних заходів і обмежитися до оборони навіть у випадку, якби радянський уряд розпочав воєнні виступи. Якби радянський уряд умисно порушив пакт Кельога і тим порушив мир світа, тоді китайський уряд повинен у згоді з статутами 12, 16 і 17 статуту Ліги Націй звернутися до Ради Ліги Націй з просьбою о посередництво“.

Китайські посли за кордоном одержали наказ негайно повідомити про це рішення уряди, при яких вони акредитовані. Газета „Дейлі Телеграф“ повідомляє, що китайський посол у Фінляндії мав одержати наказ негайно виїхати до Москви й там розпочати переговори.

Хто має посередничити?

Німецька агенція „Телеграф-уніон“ покликається на телеграму „Ассосіейтед Пресс“ з Нового Йорку, що урядові кола в Вашингтоні бажали би, щоб Німеччина взяла на себе посередництво в радянсько-китайському конфлікті, бо вона однаково добре заприязнена з обома сторонами. Америка могла би взяти на себе роль посередниці лише на просьбу всіх інших держав. Японія, з огляду на свої інтереси в Манджурії взагалі не може виходити в рахунок.

Тимчасом інші вістки кажуть, що китайський посол в Токіо звернувся до японського міністра закордонних справ Шидеґарі з просьбою, щоб саме Японія взяла на себе посередництво між Китаєм та Радянським Союзом. Китай не хотів би, мовляв, звертатися до посередництва Ліги Націй (після того таки звернувся — прим. ред.) або якої третьої держави, а хотів би вступити в безпосередні переговори з Радянським Союзом. Тому одначе, що засоби получення між Китаєм та Радянським Союзом перервані, Китай просив би Японію повідомити про його замір радянський уряд. Японський міністр висловив надію, що безпосередні переговори дійсно приведуть до ліквідації конфлікту. Однак Японія візьме на себе роль посередниці лише тоді, коли обидві держави запросять її до цього.

Однак взагалі Китаєві, адається, залежить на мирному посередництві. І так французька телеграфічна агенція Авага телеграфує з Шангаю: Уряд у Нанкіні не ховається зі своїм бажанням уникнути конфлікту з Радянським Союзом. Президент нинішнього уряду маршал Чанг-Кай-Шек поробив у багатьох державах заходи в справі збавлення їх посередницької діяльності.

Японія не бере участі у французько-американській акції.

Віденська преса публікує телеграму з Токіо, що міністерство закордонних справ ще досі не одержало офіційного повідомлення про акцію державного секретаря Стімсона в справі позагодження радянсько-китайського конфлікту. Через це японське міністерство не уважало за можливе взяти участь у французько-американській акції. В Японії мають враження, що інші держави занедають її дипломатично в ціл так важкій для неї справі.

Радянські й китайські війська на манджурській границі.

Кореспондент газети „Пейт Парісен“ повідомляє з Шангаю, що муждєвський уряд має на границі 200,000 добре озброєних воїків. Радянське військо на границі Манджурії має мати лише 60 тисяч.

ЛЮНА-ПАРК

на повиштовій площі відкритий щодня до години 12-тої вночі. 1-5

Більш. війська перейшли манджурський кордон.

З Харбіна прийшла вістка, що більшовицькі війська знову перейшли манджурський кордон в околиці міста Манчжуї, де натрапили на сильний спротив китайського війська. На кордон виставлено з Харбіна значні військові підрозділи.

СРСР. годиться на переговори з Китаєм.

Повновласник виїхав у Харбін.

Більшовицький амбасадор у Берліні Крестенський сказав, що уряд СРСР, готов почати безпосередні переговори з китайським урядом, а рівночасно відкидає воєнне посередництво сигнатарів Кельогівського пакту. Для приготування безпосередніх переговорів вистав уряд СРСР до Харбіна свого повновласника Серебрякова.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 887 50—888 00, канадський долар 880 00—881 00, чеська корона 0 26 25—0 26 50, австрійський шілінг 1 23 00—1 23 50, румун. лей 0 05 00—0 05 25, французький франк 0 34 50—0 34 75, швейцарський франк 1 71 50—1 72 00, фунт стерлінґів 43 29 00—43 30 00, радянський червонець 17 50—18 00.

Золото: 30 корон 36 20 00—36 60 00, 20 франків 34 20 00—34 50 00, 20 німецьких марок 41 25 00—41 50 00, 10 російських рублів 46 00 00—46 00 00.

Срібло: Австрійська корона 0 62 90—0 63 00, 5 австрійських корон 3 25 00—3 25 00, австрійський флорен 1 65 00—1 67 00, російський рубель 2 50 00—2 70 00, копійки за рубель 1 30 00—1 35 00.

Збіжжя.

Пшениця двірська 44 50—45 50, пшениця селянська 00 00—00 00, жито галицьке 23 00—23 50, ячмінь галицький броварський 00 00—00 00, ячмінь на млин 22 25—23 25, ячмінь пастинний 00 00—00 00, овес галицький 21 00—21 50, кукурудза румунська 29 50—30 50, баробла прохислова 0 00—0 00, фасоль біла 00 00—00 00, фасоль колірова 00 00—00 00, фасоль жата 00 00—00 00, горох піа-Вікторія 31 25—31 75, горох пізній 38 00—40 50, бобик 27 50—28 50, мішечка паст. а зерні 00 00—40 50, ячка 35 10—36 50, сіно славонське краєне прасоване 6 00—7 00, сіно прасоване 1 00—3 00, гречка 26 50—29 50, асон 65 00—67 00, дубина синій 25 00—26 00, ріпак озимий 00 00—00 00, мука пшенична 40 прп. 00 00—00 00, мука пшенична 65 прп. 74 00—76 00, мука житня 70 прп. 43 00—45 50, гречка кукурудзяний 00 00—00 00, мука кукурудзяна 00 00—00 00, струби житні 15 00—15 50, струби пшеничні 15 50—16 00, крупи гречані 37 75—38 75, пшени 00 00—00 00, крупи ячміні 45 00—47 00, пшени 40 00—41 00, прося краєне 00 00—00 00, жукуня 25 00—41 00—42 00, волошка краєна 00 00—00 00, жак синій 130 00—130 00, жак синій 90 00—100 00.

НОВИНКИ

— Пресове Бюро „Українська Култура“ в Подєбразах. Ми одержали такий поклик до українського громадянства з міста Подєбрад у ЧСР. Вже минує десять років, як ми втратили державну самостійність. Ці десять років для нас не пройшли даром. Правда, ми не можемо хвалитися великими придбаннями на полі політичному; але зате зробили дуже й дуже велику роботу културну, яка підносить нас в очах асього културного світу. На жаль, ця велика културна робота не тільки провадиться без плану, без взаємного порозуміння, але часто залишається невідомою навіть широким колам нашого громадянства. Настав час зробити підрахунок цієї роботи і звернути на неї увагу културних діячів усього світу. З цією метою засноване пресове бюро: „Українська Култура“ стільки своїм завданням: а) збирати відомості про українські културні установи та їх працю, б) вести евіденцію українських културних сил, в) збирати відомості про видавничі нових книг, про лекції, виклади, курси, диспути і т. п., г) збирати відомості про колючі наших емігрантів у різних країнах, про їх културне життя, д) випускати неперіодичні бюлетені для опублікування зібраних матеріалів. Ці бюлетені мають розсилатися органами преси нашої й чужої, а також окремим громадським діячам різних країн, е) збирати звітність про діяльність українських културних установ, що являються на сторінках нашої і чужої преси. Праця бюро буде провадитися на ґрунті повної зполітичності й обмежуватися відомостями з діяльності културних установ, поминуючи діяльність установ політичного характеру. Вei українські културні установи й окремих осіб просимо над-

сиати нам відомості про найменші події з українського культурного життя на адресу: Prof. B. Martos, Hotel „Central“ Poblebrady CSR. Тільки за допомогою цього українського громадянства ми зможемо належним чином виконати взяті на себе роботи. — Пресове бюро „Українська Культура“ в Пobleбрадах.

— Трус у священника. Постерунок держ. поліції в Калущі перевів дня 17. липня ц. р. докладну ревізію в помешканні о. Михайла Чорнеги, пароха Студинки, одного з найактивніших священників Калущини. Ревізія тривала від 8. до 11. год. передпол.; на час ревізії мешканці цієї хати були інтерновані. Перетрусивши точно всі укриті місця, перевіривши бібліотеку, перечитували записки й кореспонденцію, заглядали до образів, за дивани й в кишені, шукаючи за протидержавними письмами. Нічого потрібного їм, очевидно, не знайшли.

— Інститут для побороювання рака. З ініціативи лікарських кругів утворився у Львові під проводом воеводи Голуховського комітет, який поставив собі за задачу утворити Інститут для побороювання рака.

— Реактивування суду в Болшевицях. На основі розпорядку міністра справедливості реактивовано болшевицький суд, себ-то перенесено його з дотеперішнього місця побуту в Вурштині до Болшевиць. Зв'язане з цим торжество відбулося за днях (суд міститься тимчасово в будинку магистрату).

— Нова поштова агенція. З днем 1. серпня ц. р. буде урештою в селі Осівцях к. Бучача поштово-агенція другого ступеня у всіх ділянках поштової служби.

— Стягнені з обігу банкноти втрачають вартість 31. ц. м. Банк Польський пригадує, що стягнені з обігу банкноти 10-, 20- і 50-золотові з датою 28. лютого 1919 р. і 15. липня 1924 р. втрачають свою вартість для 31. липня ц. р. Вимінені ці банкноти до 31. ц. м. тільки централа Банку Польського у Варшаві.

— Що ствердила міністерська комісія на Кульпаркові? Львівський воевідський уряд повідомляє, що комісія, виділена міні-ством внутрішніх справ для розгляду відносин у кульпарківському заведенні, ствердила недомагання та неправильності в урядуванні директора заведення д-ра Беднаржа та в часті й персоналу. В зв'язі з тим, після переведення слідства, винуваті будуть потягнені до дисциплінарної відповідальності. Рівночасно комісія ухвалила, що закиди, зроблені в меморіалі, złożenim владі лікарями заведення, а подані частиною преси в формі, яка може викликати затрівження громадської думки — не стоять у ніякому відношенні до ствер-

дженого фактичного стану, що має характер спорадичних проступків, а не приноровленої системи знущання або голодження хорих.

— Вбивство на Замарстиніві. В ставі Бернатів на Замарстиніві купався потованим злодій із Клепарова Стан. Панич. На Паничеві хотів пімститися Вл. Лобаз, званий Коцюрбас, за те, що Панич побив його приятеля. Коли Панич вийшов на беріг, прийшло між ними обома до бійки, під час якої Лобаз, постріляв Панича в груди. Ранений, хоч отікав уже кров'ю, мав іще настільки сили, що відібрав Лобазові револьвер і вистріляв двічі йому в черево й руку. Ранений Лобаз доволювався до постерунку поліції і там помер. Тяжко раненого Панича рятунокова станція відвезла до шпиталю.

— Сонішний удар. Залізнична станція в Скнилові: візавала телефонічно рятунокова станцію до Вол. Наконечного, який потерпів сонішний удар. Наконечного перевезли до шпиталю.

— Укушений гадиною. До Львова привезли Льва Дудка, який був на прогульці. В лісі вкусила Дудка гадина в ногу. Рятунокова станція перевезла Дудку до заг. шпиталю.

— Поїзд відрізав голову наклепесникові. На залізничній шляху між Ямницею та Станиславовом біля будки ч. 110 наїшли труп молодого мушкетера, неустійненого покищо назвища, якому колеса поїзда відрізали зовсім голову. Біля трупа лежав поломаний ровер. Залізнична влада та поліція ведуть слідство, чи заходить тут самоубийство чи нещасливий випадок.

— Вже тепер треба купувати вугілля на зиму. З огляду на торговельний бізнес Польщі в осінь підніметься масовий вивіз вугілля за кордон, який сильно підтримує держава. Тому в міродатних колах уже тепер рахуються з нестачею вугілля у зимових місяцях на потреби краєвого ринку. Ті труднощі будуть менше прикри, коли мешканці й відборці заосмортують вугілля вже в літі. Повинні зробити це тим більше, що ціна вугілля буде пізніше підвищена з причини постановленої підвищення залізничної тарифи.

— Скільки шкід заподіяла повінь у станиславівським воевідстві. Із зібраних статистичних даних виходить, що пошкоджених наслідком нещасної повінь у станиславівським воевідстві є око-ло 25.000 родин на суму 12 мільйонів зол. З огляду на розміри шкід і стан убожества негайної помі-чи потребуватиме більше ніж 7.000 людей. Міні-стерство праці й суспільної опіки признало на акцію негайної помочи для найбільш пошкод-жених повінню суму 150.000 зол., з того 60.000 пере-казано вже телеграфічно станиславівському воеводи на ведення негайної акції.

Зі спортивного життя.

Україна — Погонь.

Змагання між цими дружинами, про які у нас вже була згадка, викликали проуки зацікавлення в усіх спортивних кругах Львова. Про вислід го-ди щось певного сказати — не буде залежати від форми, настрою й виразності обох дружин, при чому й виразності може в невеликій мірі вплинути нестерпна жара, як також постава публіки й судді. Якщо українська дружина не буде грати на вітер, себ-то для публіки, але кожне своє потягнення по-де доцільно, якщо деякі гравці позбудуться по-лізму (деякі лінивства), то виграна Україна зовсім можлива. Початок змагань: год. 13.10 попол. на гриші Погоні.

Жертви

на оселю робітників пера

ВИКАЗ ч. 27.

На залик „Т-ва письменників і журналістів. Ім. Ів. Франка“ зложили даліше на оселю українських робітників пера в Ямні: 442) Ігор Фед. Львів — 10 зол., 443) д-р Остап Мамагура, Львів — 5 зол., 444) д-р Андрій Стричинський, Ходорів — 2 ам. дол., 445) Кооператива „Сам“, Делятин — 10 зол., 446) Роман Луцик, Трусів — 2 зол., 447) Учні гімназії ім. М. Шашкевича в Чорткові — 14 зол., 448) Іван Григорюк, учит. сем., Коросно — 5 зол., 449) Теофіл Лавкевич, Отвоцьк — 30 зол., 450) Дмитро Куріпий (збірка) в Дубні — 19 зол., 451) д-р Л. Запайний, Теревовля — 20.10 зол., 452) Осип Ясків, Бершів — 5 зол., 453) Антін Костишин, Львів — 10 зол., 454) Взаїмна Поміч, Львів — 100 зол., 455) д-р Лев Хомінський, Сокаль — 10 зол., 456) Михайло Ковальчук, Тернопіль — 5 зол., 457) д-р Андрій Жуковський, Підволочиська — 5 зол., 458) Елеонора Шехович, Ярослав — 15 зол.

Жертви проситесь пересилати і складати в Земельний Банку, Львів, Словаського 14, або в Адміністрації „Діла“, Львів, Ринок 10, П. пош.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Филипина з Винницьких Дурбакова вим. по бл. п. о. Івані Дурбаку, пароху Уасі Божикова, мати знаних зі своєї діяльності св. священників упокоїлася в домі свого зятя о. Григорія Скаскова, пароха Дібрівки у 52 році трудяшого життя. В. І. П.

ОГОЛОШЕННЯ

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Кооператива „Український Нар. Театр“ ім. І. Тобілевича в Станиславові. Репертуар на провінції.

Надірні:

27/VII. „Чар-вазиса“ (оперетка).

28/VII. „Міш перкована“.

З черги театр задержиться в Делятині, Дорі, Ярешчі.

Новий Український Театр під дир. П. Карабінєвича.

Войничів:

27/VII. „Тітка Чарас“.

28/VII. „Маруся Богуславна“.

Кауш:

29/VII. „Базар“.

Галич:

30/VII. „Осінь наперс“.

1/VIII. „Тітка Чарас“.

2/VIII. „Чесна Сузанна“.

3/VIII. „Пташник з Тиролю“.

Станиславів:

4/VIII. „Базар“.

Великий Міський Театр:

Патина. 26-го липня, год. 8.15 веч.

Виступ театру „Qui pro quo“: „М. С. З.“

160. „Пам'ятай про мене“.

Субота, 27-го липня, год. 8.15 веч.

Виступ театру „Qui pro quo“: „М. С. З.“

160. „Пам'ятай про мене“.

Присилайте передилату!

З днем 22. липня ц. р. буде відкритий, урештою після найдовшого комфорту

Жіночий фриз'єрський Сальон „БРИСТОЛЬ“

АНТОНА ПІШІ, при вул. Клементини Тансьної, (бічна Академічна).

Були робітничі фірми ВП. Превеклара

117 АНТІН І ВАНДА. 2-2

Кіно.

Авдоль: Що любить жінка (Гарі Літале).

Колосей: Дізнання емігрантів у Нью-Йорку. В погоні у людодів.

Лев: Цирковець. Корабель гріху.

Люба: Революція в Китаї. Виступ російського хору.

Марусенька: Соколя і Гомора (Лосі Дорен, Мих. Варковий).

Оаза: Мушкетир перед шквбом.

Палас: Гарна гриванця.

Пан: Я звів тобі жінку.

Пасаж: Маміст у дивній кайці. Джо-зефина Бейкер.

Утіха: З причини реконструкції зам-кено.

Фатаморган: Студент із Праги (Г. Еверса з Конр. Вайдтом).

Химера: Авантюризм микмоводі.

Химера: Авантюризм микмоводі.

Химера: Авантюризм микмоводі.

Химера: Авантюризм микмоводі.

Химера: Авантюризм микмоводі.

Химера: Авантюризм микмоводі.

Химера: Авантюризм микмоводі.

Химера: Авантюризм микмоводі.

Химера: Авантюризм микмоводі.

Химера: Авантюризм микмоводі.

Химера: Авантюризм микмоводі.

Химера: Авантюризм микмоводі.

Химера: Авантюризм микмоводі.

Химера: Авантюризм микмоводі.

Химера: Авантюризм микмоводі.

П'ЯТИМНО високі ціни за золото і бриланти і перли Домбровські-Розажевські, Львів, (Готель Жорж), вул. Академічна ч. 2. — Оцінка безплатно. 2200 62-2

ГОДИННИКИ тільки найліпших фабрик спеціальні продаж за готівку і на рати від десятих діт з найліпшої сторони зніска фірма Іван Зельтенрайх, Львів, пл. Маріївська ч. 5. 2199

СТУДЕНТ ТЕХНІКИ на вищому семестрі, діт 26, ожениється з інтелігентною заможною панною, яка допоможе йому до позиччелая студії. — Неаковімі оголошення з фотографією, яку на бажання зобов'язуюся звернути, належить слати: Роман Підберезний, Tarnopol — poste-restante. 156 2-2

Ширіть наш часопис!

Львова інтелігентна, в середині міш працююча, соціска, розуміється на господарстві і кухні — шукає місця до заряду дому. Оголошення адресувати: Уряд парохіальний в Збодастїх коло Бродів. 151 2-2

Львова інтелігентна, в середині міш працююча, соціска, розуміється на господарстві і кухні — шукає місця до заряду дому. Оголошення адресувати: Уряд парохіальний в Збодастїх коло Бродів. 151 2-2

Львова інтелігентна, в середині міш працююча, соціска, розуміється на господарстві і кухні — шукає місця до заряду дому. Оголошення адресувати: Уряд парохіальний в Збодастїх коло Бродів. 151 2-2

Львова інтелігентна, в середині міш працююча, соціска, розуміється на господарстві і кухні — шукає місця до заряду дому. Оголошення адресувати: Уряд парохіальний в Збодастїх коло Бродів. 151 2-2

Львова інтелігентна, в середині міш працююча, соціска, розуміється на господарстві і кухні — шукає місця до заряду дому. Оголошення адресувати: Уряд парохіальний в Збодастїх коло Бродів. 151 2-2

Львова інтелігентна, в середині міш працююча, соціска, розуміється на господарстві і кухні — шукає місця до заряду дому. Оголошення адресувати: Уряд парохіальний в Збодастїх коло Бродів. 151 2-2

Львова інтелігентна, в середині міш працююча, соціска, розуміється на господарстві і кухні — шукає місця до заряду дому. Оголошення адресувати: Уряд парохіальний в Збодастїх коло Бродів. 151 2-2

Львова інтелігентна, в середині міш працююча, соціска, розуміється на господарстві і кухні — шукає місця до заряду дому. Оголошення адресувати: Уряд парохіальний в Збодастїх коло Бродів. 151 2-2

Львова інтелігентна, в середині міш працююча, соціска, розуміється на господарстві і кухні — шукає місця до заряду дому. Оголошення адресувати: Уряд парохіальний в Збодастїх коло Бродів. 151 2-2

Львова інтелігентна, в середині міш працююча, соціска, розуміється на господарстві і кухні — шукає місця до заряду дому. Оголошення адресувати: Уряд парохіальний в Збодастїх коло Бродів. 151 2-2

Львова інтелігентна, в середині міш працююча, соціска, розуміється на господарстві і кухні — шукає місця до заряду дому. Оголошення адресувати: Уряд парохіальний в Збодастїх коло Бродів. 151 2-2

Львова інтелігентна, в середині міш працююча, соціска, розуміється на господарстві і кухні — шукає місця до заряду дому. Оголошення адресувати: Уряд парохіальний в Збодастїх коло Бродів. 151 2-2

Львова інтелігентна, в середині міш працююча, соціска, розуміється на господарстві і кухні — шукає місця до заряду дому. Оголошення адресувати: Уряд парохіальний в Збодастїх коло Бродів. 151 2-2

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціаліст ведуть аеріаль. сервіс і медичн.

д-р Фелікс Ган

Львів, Городацька 46.

432 Пересвітлення Рентгеном.

д-р мед. Осип Клодицький

— лікар

осідає з днем 1. серпня 1929 р.

в Товмачі

в наріжній домі при вул. Пасадзювської

І. поверх, напроти кінешольної аптеки

158 Д-ра І. Макута

Д-ра І. Макута

Д-ра І. Макута

Д-ра І. Макута

Д-ра І. Макута

Д-ра І. Макута

Д-ра І. Макута

Д-ра І. Макута

Д-ра І. Макута

Д-ра І. Макута

Д-ра І. Макута

Д-ра І. Макута

Д-ра І. Макута

Д-ра І. Макута

Д-ра І. Макута

Д-ра І. Макута

Д-ра І. Макута

Д-ра І. Макута

Д-ра І. Макута

Д-ра І. Макута

Д-ра І. Макута

Д-ра І. Макута

Д-ра І. Макута

За редакцію відповідає Олександр Костин. Видає Видавничий Спілка „Діло“.

З друкарні Видавничої Спілки „Діло“ Львів. Ринок 6